

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/5964.**

Benyújtás dátuma: **2019-04-29 14:00**

Parlex azonosító: **E34SD58B0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Palkovics László, innovációért és technológiáért felelős miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mi az oka a permanens változtatási láznak a szakképzés terén?"**

A szakképzés megújítása érdekében 2020 szeptemberében a mostani szakgimnáziumok ötéves technikummá, a szakközépiskolák pedig hároméves szakképző iskolákká alakulnak - jelentette be Pölöskei Gáborné, az Innovációs és Technológiai Minisztérium (ITM) helyettes államtitkára nemrég egy budapesti sajtóbeszélgetésen, a Szakképzés 4.0 stratégiát ismertetve.

Pölöskeiné hangsúlyozta, hogy a szakképzési struktúrának meg kell felelnie az ipari forradalom kihívásainak, elvárásainak.

Ez rendben is lenne, csak éppen nem úgy fog megfelelni, hogy 3-4 évente változtatják, hanem egy biztos, kiszámítható rendszer alapján. Hosszútávon legalábbis.

A kormány által elfogadott koncepció is felmenő rendszerben kerül bevezetésre 2020-tól, tehát a lényegi eredmény majd csak 5 év múlva lesz érzékelhető. Addig pedig kallódnak a gyerekek a rendszerben, mert „nem kötelező” 18 éves korig iskolába járni, mert sokan nehéz szociális helyzetben vannak, és inkább elmennek kulimunkára, mert nem motiválja az itthoni fizetési rendszer, mert nehezen boldogulnak a szülők - és ezt látja is -, mert nem látnak karrierlehetőséget (ahogy Pölöskeiné elvárná), mert.....sorolhatnánk. Arról nem beszélve, hogy ha esetleg 5 év múlva más igénye lesz a gazdasági elvárásnak, akkor megint lesz egy új szakképzés?

Az új elképzelés szerint azok a gyerekek, akik még az általános iskolát sem tudják elvégezni, „Féléves, illetve egyéves alapkompentencia-fejlesztő programokba kapcsolódhatnak be azok a gyerekek, akik az általános iskolát sem tudják elvégezni, majd műhelyiskolai képzéssel rész-szakképesítést szerezhetnek. A nyolc osztályt elvégzetteknek - nem kötelező jelleggel - orientációs

osztályokat hoznak létre...” - ahol az elképzelés szerint egy év alatt olyan kompetenciafejlesztést végeznek, amire ráépíthető a továbbtanulás.

A probléma igazi megoldását az jelentené, ha arra keresnék a választ, hogy miért van ilyen sok alapvető kompetenciákkal is hadilábon álló diák... Ha nincsenek az alapok megerősítve, semmilyen szakképzési stratégia nem lesz hatékony!

Kérdésem:

1. Miért nem tartják indokoltnak a tankötelezettség 18 éves korra történő megemelését?
2. A tervek szerint a vállalati mérnököket is bevonnák az oktatásba. Milyen módon? Biztosított a szükséges létszám és a megfelelő végzettség? Egy mérnök nem biztos, hogy taníthat középiskolai szinten...
3. A szakoktatók „vállalati” továbbképzését a kormány fogja finanszírozni?
4. Az ITM készíti a kapcsolódó cselekvési tervet. A megvalósítást is ők fogják?
5. Milyen cégek, vállalatok fognak részt venni a duális képzésben? (ezt már az előkészítésnél tudni kellene)
6. Mit jelent a specializáló szakosító képzés iskolarendszeren kívüli oktatása? Az ellátást tervezik az EMMI-nek visszaadni?
7. Mi lesz azokkal a fiatalokkal, akik nem kapcsolódnak be így sem a szakképzésbe, elmúltak 16-17 évesek és legfeljebb 8 általános iskolájuk van? Vagy csak 4-6? Milyen munkaerő piacot erősítenek így?